

faa Aar siden blev fuldført, viste sig at være for lille, lige fra den Dag Havnen blev tagen i Brug. Jeg synes nok, man kunde have krævet lidt mere Forudseenhed.

Udbyttet af Fiskeriet ved Esbjerg har været i meget betydelig Stigning. Det er oplyst i et Andragende, som er indkommet fra Esbjerg Fiskeriforening, at Fangsten i 1905 havde en samlet Vægt af 8,3 Millioner Pund og at Værdien af de indfangede Rødspætter andrager op mod 800,000 Kr. Denne Udvikling og endvidere det helt ny Fiskeri, Sildefiskeriet, hvis Fartøjer ogsaa skulle have Plads i Havnen, gøre det billigt, at Staten imødekommer Fiskernes rimelige Krav og letter dem Udøvelsen af deres farefulde Hverv ved at give dem en god Havn, lige saa vel som Staten bør hjælpe til at lette Eksporten af de Varer, som de sejle til Byen. Af de foreliggende Forslag angaaende Udvidelsen af Fiskerihavnen foretrækker jeg, ligesom med Hensyn til Udvidelsen af Trafikhavnen, det af Vandbygningsdirektøren anbefalede og af den højtærede Trafikminister tiltraadte Forslag. Det er det billigste og skaber gode Betingelser for, at man senere kan komme til yderligere Udvidelse, om en saadan skulde være nødvendig. Det kræver desuden heller ikke den Forandring af de bestaaende Forhold ved Havnen, paa Kajen osv., som hvis man vil gaa til at lægge Havnen saaledes, som Fiskerne nu andrage om, langt ud imod Vest.

Jeg kunde dog ønske, at denne Sag blev noget nærmere undersøgt, netop fordi der fra Fiskeriforeningen er kommet et Andragende, som jeg synes maatte paa kræve nogen Interesse i dette Ting. Det, som særlig har vakt min Opmærksomhed i det fra Fiskeriforeningen indsendte Andragende, er det, der anføres om den store Dødelighed blandt Fiskene. Jeg har selv haft Lejlighed til mange Gange at se den Mængde af døde Fisk, som findes i Fangsten, og naar Fiskene have ligget en Dags Tid eller to i Hyttefadene i Havnen, viser det sig, at Dødeligheden har været stærkt i Tiltagende. Det oplyses i Andragendet, at Dødelighedsprocenten er 10—12; og at dette paafører Fiskerne et meget betydeligt Tab, er sikkert. Jeg kan derfor ikke helt slaa mig til Taals med den Udtalelse, der er kommen fra Vandbygningsdirektøren, angaaende dette Forhold. Han mener, det for en stor Del er Fiskerne selv, som ere Skyld i, at Dødeligheden blandt Fiskene er saa stor. Ved at kaste døde Fisk og lignende i Havnen

bidrage de til, at Vandet raadner, og at Fiskene som Følge deraf ikke kunne leve. Jeg har endvidere hørt, at en medvirkende Aarsag til den store Dødelighed blandt Fiskene var den, at der fra Motorerne spildtes en Del Petroleum i Vandet, og at det dannede et olieagtigt Lag i Overfladen, som i høj Grad bidrog til at forhindre Fiskene i at faa fornyet Luft, hvilket maaske kan være meget rigtigt. Hvis det er Tilfældet, mener jeg, at hele denne Sag bør undersøges, og det kan godt være, at man, som Fiskerne anføre i deres Andragende, ved at faa Vandet til at strømme igennem Havnen kunde bidrage til, at den Dødelighed blandt Fiskene, som er en Kendsgerning, vilde kunne forsvinde. Det skal jeg, som sagt, ikke kunne udtale mig nærmere om, idet jeg mener, at det fortjener en sagkyndig Undersøgelse. Fordi Vandbygningsdirektøren er sagkyndig paa Havnebygningsvæsenets Omraade, er det ikke sikkert, at han er det paa Fiskeriomraadet. Jeg vil derfor henstille til det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, at sørge for, at der bliver foretaget Undersøgelser — det behøver ikke at tage lang Tid at faa saadanne Undersøgelser tilvejebragte —, og at man ved dette Anlæg søger at tage alle rimelige Hensyn til Fiskerne og deres Interesser. Det er jo deres Interesser, som man i særlig Grad vil imødekomme ved denne Udvidelse af Fiskerihavnen. Jeg skal altsaa stemme for, at man udvider Fiskerihavnen som foreslaaet af den højtærede Trafikminister, maaske med enkelte Ændringer, som nødvendiggøres af Hensyn til Fiskerne, men det mener jeg bliver det kommende Udvalgs Sag at anstille nærmere Undersøgelse om.

Saa er der endelig foreslaaet 350,000 Kr. til Anskaffelse af et Sandpumpeskib til Uddybning af Barren, men da denne Uddybning, saa vidt mig bekendt, er en absolut Betingelse for, at Sejladsen til Esbjerg i det hele kan foregaa, mener jeg, det ikke kræver nogen særlig Diskussion. Jeg betragter det altsaa som en given Ting, at man vil give denne Bevilling.

Sluttelig vil jeg omtale den i §§ 2 og 3 nævnte Ekspropriation af 260,000 Kvadratalen Jord ved Esbjerg Havn. Det er efter min Mening i høj Grad beklageligt, at man ikke fra Statens Side langt tidligere har haft Øjet aabent for Betydningen af at foretage saadanne Ekspropriationer ved Statshavneanlæg. Havde den Regering, som foreslog Anlægget af Es-